

Arrest

nr. 123 742 van 9 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 14 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten gepaard gaande met een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het arrest tot schorsing nr. 116 995 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 16 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. FRERE, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 september 2009 diende verzoeker in België een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juli 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de beschermingsstatus.

1.3. Verzoeker diende op 25 augustus 2011 een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.4. Bij arrest van 27 januari 2012 werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker geweigerd.

1.5. Verzoeker diende tevens op 3 maart 2010 een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.6. Bij beslissing van 13 augustus 2013 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf geweigerd. Op 4 oktober 2013 werd een verzoek tot schorsing en beroep nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.7. Op 6 januari 2014 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering betekend (bijlage 13septies) en een beslissing tot inreisverbod van drie jaar. Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

wanneer hij In het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Artikel 27:

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een Internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 1, tweede lid van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land, indien hij beschikt over een geldige verblijfstitel of een tijdelijke verblijfsvergunning van een Verdragsluitende Staat, terugg geleid worden naar de grens van deze Staat of met deze Staat als bestemming ingescheept worden.

Artikel 74/14 :

Artikel 74/14 §3, 4° : de onderdaan van een derde land heet niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (13 qq van 21.08.2013 en 13 qq van 31.10.2013) die hem per aangetekend schrijven werden betekend...”

En

“INREISVERBOD

Aan de heer, (...) wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 06.01.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten;

artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (13qq van 21.08.2013 en 13qq van 31.10.2013) die hem per aangetekend schrijven werden betekend.

Gezien niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan, en betrokkene bovendien door de stad Antwerpen geïnformeerd werd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, wordt aan betrokkene in toepassing van art.

74/11, 51, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod met de maximumtermijn van drie jaar opgelegd.

Een eventuele repatriëring van betrokkene betekent geen breuk van de familiale relaties met betrokkenes moeder welke legaal in België verblijft en met zijn zus welke de Belgische nationaliteit heeft, maar enkel een tijdelijk scheiding. Dit brengt op zich geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich mee."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een tweede middel de schending aan van *"artikel 8 van het EVRM, ondergeschikt artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve beslissingen van 29 juli 1991"*.

2.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150).

Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

De volgende vraag die de Raad dient te onderzoeken is of er sprake is van een inmenging in het privé- en/of familie- en gezinsleven. Of daarvan daadwerkelijk sprake is, moet nagezien worden of de vreemdeling voor de eerste keer om toelating heeft verzocht, dan wel of het gaat om de weigering van een voortgezet verblijf.

Gaat het namelijk om een eerste toelating dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. In dit geval moet er volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 38). Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets. Als na deze toets uit de belangenafweging blijkt dat er een positieve verplichting voor de staat is, dan is er schending van artikel 8 van het EVRM (EHRM 17 oktober 1986, Rees/The United Kingdom, § 37).

Gaat het om een weigering van een voortgezet verblijf dan aanvaardt het EHRM dat er een inmenging is en dan dient het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en

gezinsleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk.

Inzake immigratie heeft het EHRM er in beide voormelde gevallen en bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

2.3. Na een theoretische uiteenzetting over artikel 8 van het EVRM en artikel 74/13 en het zorgvuldigheidsbeginsel stelt de verzoekende partij in een tweede middel wat volgt:

“EERSTE ONDERDEEL

Overwegende dat in de talrijke medische attesten de nadruk wordt gelegd op mantelzorg, die in België wordt verleend door de zus van verzoeker en zijn moeder (stuk 10 van het verzoek tot schorsing en beroep tot nietigverklaring dd. 4 oktober 2018) Dat verzoeker duidelijk maakte aan verwerende partij dat voordien zijn vader werd aangesteld als voogd, maar die nu door zijn leeftijd en gebrek aan geldmiddelen niet meer in staat is deze taak op zich te nemen, wat nu wel wordt gedaan door de zus en de moeder van verzoeker woonachtig in België; (stukken 7, 10, 13 van het verzoek tot schorsing en beroep tot nietigverklaring dd. 4 oktober 2013) Dat dit bovendien blijkt uit de getuigenverklaring (stuk 11 van het verzoek tot schorsing en beroep tot nietigverklaring dd. 4 oktober 2013) Dat een band afhankelijkheid voldoende is aangetoond;

Dat tevens de familiale band voldoende is aangetoond ;

Dat in casu, gelet op de sterke band van afhankelijkheid, die zich vertaalt in een noodzakelijke mantelzorg, de overheid diende na te gaan of er een positieve verplichting bestond deze familiale band verder te verduurzamen ;

Dat de verwerende partij nagelaten heeft dit te doen ; Een schending van artikel 8 EVRM is voldoende naar recht aangetoond ;

TWEEDE ONDERDEEL

Aangezien voldoende naar recht is aangetoond dat verwerende partij op de hoogte zou moeten zijn van het bestaan van het familiaal leven van verzoeker, inclus de band van afhankelijkheid en de nood aan mantelzorg, diende de verwerende partij in de bestreden maatregel conform artikel 74/18 Vw. rekening te houden met het familiaal leven van verzoeker;

Een schending van artikel 74/13 Vw. is voldoende naar recht aangetoond ;

DERDE ONDERDEEL

Minstens kan worden gesteld dat de overheid niet op zorgvuldige wijze handelde, nu blijkt dat verzoeker geheel afhankelijk is van mantelzorg die wordt verleend door zijn zus en moeder, beiden legaal in het land. Bovendien steunt de beslissing die geen enkele verwijzing bevat van de personen die instonden voor de mantelzorg niet op relevante feiten”.

2.4. De verwerende partij repliceert:

“Verzoeker stelt dat de band van afhankelijkheid met zijn moeder en zijn zus voldoende zou zijn aangetoond door de mantelzorg die hem in België wordt verstrekt door zijn moeder en zijn zus. Hij stelt tevens dat zijn vader die werd aangesteld als voogd door zijn leeftijd en gebrek aan geldmiddelen niet meer in staat is deze taak op zich te nemen, wat nu wel wordt gedaan door zijn moeder en zijn zus, woonachtig in België. Verzoeker, woonachtig te Sint-Niklaas terwijl zijn moeder en zus woonachtig zijn te Antwerpen, lijkt evenwel uit het oog te verliezen dat er in het advies d.d. 13 augustus 2013 van de ambtenaar-geneesheer werd ingegaan op de vereiste van mantelzorg. Het advies luidt dienaangaande als volgt: ‘Mantelzorg hoeft niet noodzakelijkerwijs door familie te gebeuren en kan ook door de naaste omgeving in samenwerking met een huisarts; Overigens dient te worden opgemerkt dat ook hier de therapietrouw, ondanks de aanwezigheid van familie ondermaats is.’

De verwerende partij stelt vast dat uit geen enkel document blijkt dat verzoeker niemand meer zou kennen in zijn herkomstland,, Bovendien wordt het niet betwist dat verzoeker ongeveer 41 jaar in China heeft verbleven. Gelet op voorgaande vaststellingen, die door verzoeker evenmin worden betwist, is het geenszins kennelijk onredelijk dat geoordeeld werd dat het onwaarschijnlijk is dat hij in China geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp. Bovendien werd in het advies van de ambtenaar-geneesheer ook ingegaan op het financiële aspect van de medische behandeling. In het advies werd hieromtrent het volgende gesteld:

“(…) Het plan voor een medische verzekering op het platteland en het verzekeringsplan voor de stadsbewoners worden hoofdzakelijk door de staat gefinancierd en dekken dus minder kosten dan het medisch verzekeringsplan voor bedienden. Er is ook nog het Médical Financial Assistance' (MFA) -plan, dat gericht is op de arme personen in landelijke en stedelijke zones en waarvoor de fondsen ter beschikking worden gesteld door de lokale overheden en de centrale regering (…)”

Ten overvloede, merkt verwerende partij op dat de loutere omstandigheid dat de zus de Belgische nationaliteit heeft en de moeder over een C-kaart beschikt, beide woonachtig te Antwerpen terwijl in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker in Sint-Niklaas verblijft, kunnen geenszins als effectieve hinderpalen worden beschouwd voor het leiden van een gezinsleven in het land van herkomst of elders. Verwerende partij merkt tevens op dat in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, uit het administratief dossier blijkt dat rekening werd gehouden met de omstandigheid dat zijn zus en moeder in België wonen. Onder meer uit de e-mail d.d. 9 januari 2014 blijkt dat de zus van verzoeker evenwel verklaarde dat hun moeder bereid was om verzoeker te vergezellen naar het land van herkomst, meer bepaald naar Shanghai. Verzoeker toont niet aan dat effectieven hinderpalen aanwezig zijn voor het leiden van een familiaal leven in het land van herkomst of elders”.

2.5. In de synthesememorie voegt de verzoekende partij het volgende toe:

“Volledigheidshalve merkt verzoeker m.b.t. artikel 8 EVRM op wat volgt:

Vooreerst meent verzoeker dat de verwerende partij enige nauwkeurigheid mist wanneer ze zonder enige nuance stelt dat verzoeker in Sint-Niklaas woonde en zijn zus en moeder in Antwerpen. Op basis van het administratief dossier blijkt dat verzoeker van 1 oktober 2009 tot 1 november 2010 (enkel tijdens de asielpcedure) in Sint-Niklaas (...) heeft gewoond, vervolgens gedurende 5 maanden te 2060 Antwerpen, (...), respectievelijk (...) te 2060 Antwerpen, en van september 2012 tot januari 2014 te 2060 Antwerpen, (...). Verzoeker woonde in de directe omgeving van zijn zus en moeder, en woont nu zelfs bij hen in. Hoewel de verwerende partij geen gevolgtrekkingen heeft verbonden aan haar incorrecte feitelijke vaststelling, meent verzoeker dat dit elementen een belangrijke factor is waaruit de nood aan familiale mantelzorg blijkt. Vandaar dat verzoeker zijn adreshistoriek op nauwkeurige wijze schetst. Wat betreft de mogelijkheid dat mantelzorg ook door de naaste omgeving kan worden verleend, merkt verzoeker op dat dit een hypothetische bewering is die niet wordt gestaafd door enige objectieve en realistische informatie aangaande de situatie in China. De mantelzorg werd daar in het verleden altijd door naaste familieleden verleend. Dit is pragmatisch gezien de enige mogelijkheid om verzoeker uit een instelling te houden. Verzoeker ziet niet in wie voor hem zou kunnen zorgen dan zijn dichte familieleden. De bewering dat in China ook naaste omgeving mantelzorg zou kunnen verlenen aan verzoeker is duidelijk niet wetenschappelijk onderbouwd. Bovendien maakt het verleden van verzoeker duidelijk dat hij nooit op zijn naaste omgeving kon steunen, dan zijn hechte familieleden. Wat betreft de

moeder en de vader maakte verzoeker al duidelijk dat ze niet meer in staat zijn voor hem te zorgen. Bovendien is de moeder slecht te been en heeft ze zelf nood aan mantelzorg. (stuk I) Bovendien was ze bereid hem enkel gedurende de reis tot in China te begeleiden Haar verklaring werden bijgevolg misbruikt.”

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde: *“mijn enige zus is 2 jaar jonger dan mij en woont al 22 jaar in België en heeft ook de Belgische nationaliteit verworven. Mijn moeder woont al 16 jaar in België. Mijn zus houdt heel veel van mij en wil mij verzorgen. Dit wordt nog versterkt door het feit dat wij geen andere broers of zussen hebben. Zij kuisst mijn studio en doet de afwas elke dag en brengt me eten. Vuile kleren worden gewassen en teruggebracht. Ik kan zelf geen eten maken. Ik kan niet voor mezelf zorgen”.*

Ook uit de medische attesten en certificaten aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker lijdt aan een ernstige vorm van paranoïde schizofrenie en wordt de nadruk gelegd op mantelzorg die in België wordt verleend door verzoekers zus en zijn moeder. Hieruit blijkt tevens dat uitsluitend verzoekers zus voor verzoeker zorgt en voor hem geldt als zijnde een vertrouwenspersoon.

De verwerende partij diende aldus op de hoogte te zijn van het familiaal leven van verzoeker en de aard en omvang van afhankelijkheid van zijn zus.

Er is dus sprake van een zekere intense band tussen verzoeker en zijn zus en kan er redelijkerwijs niets anders dan afgeleid worden dat er zeer nauwe contacten zijn tussen verzoeker en zijn zus.

De Raad is daarom van oordeel dat er *in casu* op basis van de indicaties in het administratief dossier, kan worden aangenomen dat de verzoeker banden heeft met zijn Belgische zus, die vallen onder artikel 8 van het EVRM. Daarbij mag zeker niet uit het oog worden verloren dat de verwerende partij in haar nota het bestaan van een gezinsleven niet uitdrukkelijk betwist.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met bepaalde omstandigheden die eigen zijn aan het geval. Nochtans, dient de minister of de gemachtigde op grond van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet rekening te houden met het gezins- en familiaal leven en de gezondheidstoestand van de betrokkene. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker afdoende elementen heeft aangereikt die wijzen op het bestaan van een specifieke gezinssituatie die valt onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij stelt dat blijkbaar geen rekening werd gehouden met het familiale leven van verzoeker.

Artikel 8 van het EVRM legt weliswaar geen motiveringsplicht op maar *in casu* kan uit de bestreden beslissing en *in casu* al evenmin uit het administratief dossier afgeleid worden of de verwerende partij een onderzoek naar het mogelijke bestaan van een schending van artikel 8 van het EVRM gevoerd heeft.

Dit terwijl uit het voorgaande blijkt dat verzoeker wel degelijk argumenten aanreikt die er op zouden kunnen wijzen dat er hinderpalen zijn om het gezinsleven in het herkomstland verder te zetten. In elk geval komt het de verwerende partij toe hierover te oordelen maar ontbreekt elk motief hieromtrent en kan evenmin uit het administratief dossier afgeleid worden of de verwerende partij nog rekening heeft gehouden met het specifieke privé- en gezinsleven van de verzoeker.

De verzoeker maakt een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het tweede middel is gegrond.

Aangezien in het inreisverbod wordt gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 06.01.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod”*, wordt voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer de beslissing tot inreisverbod van drie jaar mee vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 6 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten gepaard gaande met een inreisverbod, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC